

VIERAILULLA NAMIBIALAISISSA KYLÄSSÄ

Päivänavaus alakouluun

Namibia on suuri, 2,5 kertaa Suomen kokoinen maa Afrikassa. Namibian hiekka-aavikolla voi nähdä käärmeen tai skorpionin. Savannilla puolestaan elävät monet villieläimet, kuten seeprat, kirahvit, leijonat, norsut ja antiloopit. Ihmisiä Namibiassa on puolet vähemmän kuin Suomessa.

Lähdetään nyt yhdessä vierailemaan eräässä maalaishäällässä, Pohjois-Namibiassa. Häällä sijaitsee autiomaan laidalla. Päätieltä häällään pääsee vain jalkaisin, aasin vetämissä häällissä tai nelivetojeepin kyydissä.

Häällästä löytyy kirkko, pastori Marthan talo, pieni puoti, koulu ja sairaanhoitajan vastaanotto. Tasangolla näkyy puuaidoin ympäröityjä pihapiirejä majoineen ja kuivaa peltomaisemaa. Siellä täällä kasvaa yksittäisiä puita, joiden oksien lomaan on nostettu kuivaa heinää. Heinät varastoidaan tällä tavoin kotieläinten ruuaksi.

Josephine-niminen tyttö avaa portin kotinsa pihapiiriin. Siellä on oma maja vanhemmille, tyttöjen maja, poikien maja, ruoka-aitta sekä keittiömaja. Ruoka valmistetaan nuotiolla. Televisiota tai tietokonetta perheellä ei ole, mutta radiosta he kuuntelevat tärkeimmät uutiset ja kännykällä he pitävät yhteyttä toisiin häälläisiin.

Pihalla istuu Josephinen äiti ja täti. He pilkkovat marula-pähkinöitä, joista perheen äiti tekee öljyä myytäväksi. Isä on mennyt auttamaan toista perhettä peltotöissä. Häällässä ihmisten täytyy auttaa toisiaan, jotta kaikki perheet saisivat ruokaa. Josephinen isovelji Tiitus on hakenut aasikärryillä polttopuita. Aasit seisovat nyt ainokaisen puun alla varjossa ja huiskivat hännällään kärpäsiä kauemmaksi.

Josephine kertoo itsestään näin:

– Minulla kaksi isoveljeä ja kaksi pikkusisarta. Olen koululainen. Kouluni alkaa joka aamu kahdeksalta. Koulumatkat kuljen kävellen.

Häällässämme on vain yksi kaivo, josta vesi haetaan ämpäreillä. Vedenhaku kuuluu minun kotitöihini joka päivä. Autan äitiä myös siivouksessa, ruuanlaitossa ja sisarusteni hoidossa.

Koulussa opiskelemme esimerkiksi ndongan kieltä, historiaa ja matematiikkaa. En pidä matikasta, koska se on niin vaikeaa. Haaveilen siitä, että minusta tulisi joskus opettaja ja saisin työpaikan lähikaupungista.

Kaikki ystäväni asuvat tässä samassa kylässä. Vaikka meillä on joka päivä kotitöitä, jää meille välillä aikaa pallopeleihin. Se on hauskaa, mutta kaikkein mukavinta minusta on tehdä koulutehtäviä yhdessä kavereitteni kanssa.

Meidän perheemme on kristittyjä. Me uskomme Jumalaan. Sunnuntaisin menemme yleensä kirkkoon. Minun suosikkiraamatunkohtani on psalmi 23 ”Herra on minun paimeneni”.

Tunnetko sinä jonkun raamatunkertomuksen? Entä, millaista mahtaa olla teidän elämänne siellä Suomessa?

Jos Josephine vierailisi Suomessa, sinun kotipaikkakunnallasi, millaisia asioita haluaisit kertoa hänelle omasta elämästäsi?

Hyvää koulupäivää kaikille!